

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

ACTIVATED

Τόμος 21 • Τεύχος 7

ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΚΙΘΑΡΑΣ

Παίζοντας με ασταθή τάστα

Καλώς ήλθατε στο Πάρκβιλ

Εκεί που διοικούν οι έφηβοι

Εξασκώντας ταπεινότητα

8 συμβουλές για
νέα ζωή

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ

Όταν σκέφτεστε για «σπουδαίους» ανθρώπους, είτε άνδρες είτε γυναίκες, τι είδους άτομα έρχονται στον νου σας; Πολλοί από εμάς θα αναφέραμε εξέχοντες αθλητές, επιτυχημένους συγγραφείς, πολύ γνωστούς ηθοποιούς του σινεμά και της τηλεόρασης, μουσικούς καλλιτέχνες, πολιτικούς και ούτω καθεξής. Φυσικό είναι, επειδή είναι αυτού του είδους τα άτομα που κυριαρχούν στα μέσα ενημέρωσης, για τα οποία μας τροφοδοτούν συνέχεια με μια συνεχή ροή πληροφοριών όσον αφορά τη ζωή τους, τις ιδέες τους, τις συνήθειές τους και τις προτιμήσεις τους.

Όμως στην πραγματικότητα, αν και αυτά τα άτομα δείχνουν να έχουν καταφέρει πολλά, υπάρχει ένα ερώτημα: *Τι γίνεται αν ο ορισμός του μεγαλείου για τον Θεό και τον Χριστιανό είναι κάτι διαφορετικό;*

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής δεν είχε ούτε μεγάλο εισόδημα, ούτε πολλούς θαυμαστές, δεν επιτέλεσε εκπληκτικά κατορθώματα, αθλητικής ή διανοητικής μορφής και δεν δημιούργησε κάποια εμπορική αυτοκρατορία. Ζούσε μόνος του στην έρημο και επιβίωνε με ακρίδες. Όμως επίτευγμά του ήταν η υπηρεσία του καθώς προετοίμαζε τον δρόμο για τον Μεσσία με το να προαναγγέλλει τον ερχομό Του, καλώντας τους ανθρώπους να μετανοήσουν. Ήταν τολμηρός και ασυμβίβαστος. Εκπαίδευσε μαθητές για να ακολουθήσουν αυτόν και κατόπιν τον Ιησού. Ήταν πιστός στο κάλεσμά του και έδωσε τη ζωή του γι' αυτό. Αυτά ήταν τα κριτήρια που χρησιμοποίησε ο Ιησούς για να αξιολογήσει τη ζωή του όταν είπε: «Ανάμεσα σ' εκείνους που γεννήθηκαν από γυναίκες δεν σηκώθηκε μεγαλύτερος από τον Βαπτιστή Ιωάννη».¹

Ο Ιησούς δίδαξε πως ο δρόμος προς τη μεγαλοσύνη, επιτυγχάνεται υπηρετώντας τους άλλους: «Όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας, ας είναι υπηρέτης σας».² Και αυτό έκανε κι Εκείνος. Άφησε τα πάντα και έγινε υπηρέτης, όταν άφησε τον Πατέρα Του στον ουρανό και έγινε άνθρωπος και έζησε ανάμεσα στην ανθρωπότητα.

Όλοι μας μπορούμε να προσπαθούμε να μοιάζουμε όλο και πιο πολύ με τον Χριστό³ με το να ακολουθάμε το δικό Του παράδειγμα, να μελετάμε τον Λόγο Του και να Του αφιερώσουμε χρόνο. Και μ' αυτό έχει να κάνει το *Activated* αυτό.

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ronan Keane

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suci

© 2020 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-234-X

1. Ματθαίου 11:11

2. Ματθαίου 20:26

3. βλ. Ρωμαίους 8:29

Ο δικός μου ΠΥΡΓΟΣ ΤΖΕΝΓΚΑ

ΕΝΑ ΑΠ' ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΡΙΠΤΕΙΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ. Είναι ένα παιχνίδι με μεγάλο ρίσκο, επειδή ανεξάρτητα απ' το πόσο εκπληκτικά τα πας, όλα μπορούν να πάνε στραβά πολύ γρήγορα, με αποτέλεσμα να χάσεις.

Το παιχνίδι Τζένγκα αρχίζει με το να οικοδομείς έναν πυργίσκο από σταυρωτά τοποθετημένα ξύλινα τουβλάκια το ένα πάνω στο άλλο, ενώ το κάθε επίπεδο αποτελείται από τρία τουβλάκια που βλέπουν προς την ίδια κατεύθυνση, ενώ στην από πάνω σειρά είναι τοποθετημένα με διαφορετική κατεύθυνση άλλα τρία τουβλάκια και ούτω καθεξής.

Ο κάθε παίκτης όταν έλθει η σειρά του αφαιρεί οποιοδήποτε τουβλάκι επιλέγει και μετά το τοποθετεί στο πάνω μέρος του πύργου και με αυτό τον τρόπο συνεχίζεται το παιχνίδι, μέχρι κάποιος να αφαιρέσει εκείνο το τουβλάκι που θα κάνει τον πυργίσκο να καταρρεύσει. Το άτομο που θα το κάνει αυτό, με αποτέλεσμα να καταρρεύσει ο πυργίσκος είναι και ο χαμένος του παιχνιδιού. Απλά και εκνευριστικά.

Όταν άρχισα να πρωτοπαίζω, συνήθως προσπαθούσα να μετακινήσω εκείνα τα τουβλάκια που ήταν τα πιο δύσκολο να αποσυρθούν, απλά για να αποδείξω ότι μπορούσα να το καταφέρω. Μερικές φορές το κατάφερα με τους λεονταρισμούς μου. Συχνά όμως, τα σχέδια μου κατέρρεαν. Χρειάστηκα λίγο καιρό για να φθάσω στο σημείο να καταλάβω, ότι όταν έπαιζα με έναν περισσότερο ασφαλή τρόπο το παιχνίδι αυτό, είχε ως αποτέλεσμα να κερδίζω πολύ περισσότερες φορές. Όμως είχα μάθει το μάθημά μου – ή όχι;

Αναθεωρώντας τη ζωή μου σήμερα, βλέπω ότι συνεχίζω να παίζω με λάθος στρατηγική. Στοιβάω όλα μου τα σχέδια, τις εργασίες και ανάγκες σε ένα σωρό σαν έναν πύργο που δεν έχω την ικανότητα να διαχειριστώ. Και κατόπιν αρχίζω να αφαιρώ τα πιο σημαντικά

τουβλάκια – αρχίζοντας με τον χρόνο εκείνο που αφιερώνω σε προσευχή και μελέτη του Λόγου του Θεού. Κατόπιν, την οικογένειά μου, τον ύπνο μου, τη διατροφή μου και την καθημερινή μου άσκηση. Συγχρόνως λέω μέσα μου, ότι όλα πάνε καλά και ότι ο πύργος της ζωής μου συνεχίζει να στέκεται όρθιος. Αγνωώ τις προειδοποιήσεις για το ότι παίζω ρισκοκίνδυνα και δείχνω μια αυτάρεσκη επιπτώση στην ικανότητά μου να εξισορροπώ τα πάντα πάνω σε ένα ολοένα και πιο αποδυναμωμένο θεμέλιο. Αλλά αυτό δεν διαρκεί για πολύ, επειδή στην πορεία – και συχνά στη χειρότερη στιγμή – ο πύργος της ζωής μου καταρρέει. Όμως τα πράγματα δεν χρειάζεται να γίνονται μ' αυτό τον τρόπο.

Ο Ιησούς υποσχέθηκε ότι οποιοσδήποτε κτίζει πάνω «στην Πέτρα» θα είναι ασφαλής και σώος και θα θεωρείται και σοφός. Ο απόστολος Παύλος μας συμβουλεύει επίσης ότι «άλλο θεμέλιο δεν μπορεί να βάλει κανένας, παρά εκείνο που έχει θεθεί, το οποίο είναι ο Ιησούς Χριστός».¹ Η υπόδειξή του είναι ξεκάθαρη: Βάλτε πρώτα τα σημαντικά πράγματα και οικοδομείστε τον πύργο της ζωής σας πάνω στο θεμέλιο που θα τον στηρίξει. Κατόπιν διατηρείστε τον πύργο σας δυνατό με το να βάλετε με προτεραιότητα τα μέρη εκείνα που τον κρατάνε όρθιο και αν πρέπει να αφαιρέσετε κάτι, κάντε το σε άλλους τομείς. Ο χρόνος μας είναι περιορισμένος. Η κάθε μέρα φέρνει μαζί της άφθονες προκλήσεις, καθώς επίσης και τον πειρασμό να αφαιρέσουμε εκείνο που νοιώθουμε ότι δεν χρειαζόμαστε για να επιτύχουμε. Όμως ο Ιησούς, η προσευχή και η συντροφιά με άλλους πιστούς είναι πράγματα που θα κρατήσουν τον πύργο της ζωής μου σταθερό.

Ο ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ ΙΣΤΟΤΟΠΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

1. Κορινθίους Α' 3:11

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΑ

ΕΝΑΣ ΒΑΣΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΜΑΣ ΝΑ ΜΟΙΑΣΟΥΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΑ ΜΙΜΟΥΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ. Στον αρχαίο Ελληνικό

και Ρωμαϊκό κόσμο, η ταπεινότητα εθεωρείτο ως ένα αρνητικό στοιχείο. Δήλωνε μια υπόδουλη νοοτροπία από κάποιον που εθεωρείτο μέρος της κατώτερης τάξης. Εθεωρείτο ως φοβισμένη συμπεριφορά, υποτίμηση του εαυτού ακόμα και υποβιβασμό. Η τότε πολιτισμική κουλτούρα τιμής και ντροπής επαινούσε την περηφάνια, ενώ η ταπεινότητα εθεωρείτο ανεπιθύμητη. Εντούτοις, ο Ιησούς, επανακαθόρισε την ταπεινότητα. Ο ίδιος, ο Υιός του Θεού, ταπεινώσε τον Εαυτό Του με το να γίνει άνθρωπος, υποδεικνύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ότι ήταν κάτι το οποίο έπρεπε να μιμηθούν και οι πιστοί. Μέσα απ' τις διδασχές Του και το παράδειγμά Του, οι ακόλουθοί Του στην πρώτη εκκλησία

έμαθαν να βλέπουν την ταπεινότητα ως αρετή, μια σπουδαία ηθικά νοοτροπία και ένα θεμελιώδες γνώρισμα του Χριστιανικού χαρακτήρα.

Ο Ιησούς και κήρυξε αλλά και έζησε την ταπεινότητα:

Επειδή, ποιος είναι μεγαλύτερος, αυτός που κάθεται στο τραπέζι ή αυτός που υπηρετεί; Όχι αυτός που κάθεται; Εγώ, όμως, είμαι ανάμεσά σας όπως αυτός που υπηρετεί.¹

☪

Και όποιος υψώσει τον εαυτό του, θα ταπεινωθεί· όποιος, όμως, ταπεινώσει τον εαυτό του, θα υψωθεί.²

☪

Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό Μου, και μάθετε από Μένα· επειδή, είμαι πρῶτος και ταπεινός στην καρδιά· και

1. Λουκά 22:27
2. Ματθαίου 23:12
3. Ματθαίου 11:29
4. Katie Brazelton και Shelley Leith, *Character Makeover* (Grand Rapids: Zondervan, 2008), 24
5. Randy Frazee, *Think, Act, Be Like Jesus* (Grand Rapids: Zondervan, 2014), 217
6. Rick Warren, *The Purpose Driven Life* (Grand Rapids: Zondervan, 2002)
7. Todd Wilson, *Real Christian* (Grand Rapids: Zondervan, 2014), 58

θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας.³

Η Χριστιανική αντίληψη όσον αφορά την ταπεινότητα, βασίζεται στη σχέση μας με τον Θεό. Στο βιβλίο τους *Character Makeover*, ο Μπράζελτον και η Λέιθ μας δίνουν τον ορισμό της ταπεινότητας μέσα από μία Χριστιανική άποψη, με το παρακάτω: **Ταπεινότητα είναι το φυσικό αποτέλεσμα μιας επακριβούς άποψης για το ποιος είναι ο Θεός και μιας σωστής επίγνωσης για το ποιος είσαι εσύ σε σχέση μ' Αυτόν.⁴**

Και ποιο είμαστε εμείς για τον Θεό; Είμαστε τα παραστρατημένα Του παιδιά – πληγωμένα, αμαρτωλά και ανίκανα να δικαιωθούν πλήρως ενώπιον Του. Όμως παρ' όλες τις ελλείψεις μας, Αυτός δεν παύει να μας αγαπά ανιδιοτελώς. Ως αμαρτωλοί, δεν μπορούμε να διεκδικήσουμε την αγάπη Του, Αυτός όμως όπως και να 'χει, μας την προσφέρει δωρεάν. Έστειλε τον Υιό Του να πεθάνει για εμάς, λόγω της μεγάλης Του αγάπης για εμάς. Είναι ταπεινωτικό να γνωρίζουμε ότι αγαπιόμαστε, ανεξάρτητα απ' τις αμαρτίες μας. Αυτό μας κάνει να νοιώθουμε ασφαλείς στη σχέση μας με τον Δημιουργό μας. Η αγάπη και η αποδοχή του Θεού για μας, είναι το θεμέλιο της προσωπικής μας αξίας.

Επειδή αγαπιόμαστε ανιδιοτελώς απ' τον Θεό, μπορούμε να είμαστε ειλικρινείς με Αυτόν και τον εαυτό μας όσον αφορά τις δυνατότητες μας και τις αδυναμίες μας, αφού τίποτα από τα δύο δεν μπορεί να αλλάξει την αγάπη του Θεού για εμάς. Δεν μας αγαπά

περισσότερο λόγω των χαρισμάτων μας, ούτε μας αγαπά λιγότερο λόγω των αδυναμιών μας. Με το να γνωρίζουμε ότι είμαστε αποδεκτοί απ' τον Θεό, μας διευκολύνει στο να έχουμε μια πιο ρεαλιστική εικόνα του εαυτού μας.

Κοσμικοί και δημοφιλείς ορισμοί της ταπεινότητας, γενικά περιλαμβάνουν γνωρίσματα όπως χαμηλή αυτοεκτίμηση, έλλειψη αυτοπεποίθησης ή το να γίνεται κάποιος χαλί να τον πατήσουν, αυτό όμως δεν ήταν το είδος της ταπεινότητας που δίδαξε ο Ιησούς. Όπως έγραψε και ο Ράντι Φρέιζι: **Ο πιστός έχει μια δυνατή αίσθηση αξίας του εαυτού του και μια ασφαλή θέση αναγνώρισης ως κάποιος που δεν νοιώθει πια την ανάγκη να εξυψώνει τον εαυτό του ή να παραφουσκώνει την προσωπική του περηφάνια.⁵**

Με το να γνωρίζουμε ότι ο Θεός μας αγαπά, μας επιτρέπει να έχουμε ένα δυνατό αίσθημα αυτοεκτίμησης και μας δίνει την ικανότητα να εκδηλώνουμε την προσωπική μας αξία απλά, με ταπεινότητα, επειδή νοιώθουμε ασφαλείς όσον αφορά τον Θεό και την ανιδιοτελή αγάπη Του για εμάς. Με το να νοιώθουμε ασφαλείς μέσα στην αγάπη του Θεού, αναγνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει λόγος να προσπαθούμε να εξυψώνουμε τον εαυτό μας ενώπιόν Του ή ενώπιον των άλλων.

Ως ξεχωριστές οντότητες δημιουργημένες καθ' ομοίωση Θεού, τις οποίες ο Θεός αγαπά με ξεχωριστό τρόπο την καθεμιά, μπορούμε να έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη στην προσωπική μας αξία. Μπορούμε με κάθε ειλικρίνεια να αναγνωρίζουμε και να παραδεχόμαστε τις δυνατότητές μας, τις αδυναμίες μας, τα χαρίσματά μας και τις αρνητικές μας συνήθειες. Θα πρέπει να προσπαθούμε να έχουμε μια ρεαλιστική εικόνα όσον αφορά τον εαυτό μας, χωρίς να τον θεωρούμε ούτε υπέροχο ούτε απαίσιο. Δεν θα πρέπει να εξυψώνουμε τον εαυτό μας με περηφάνια, ούτε να τον

θεωρούμε ανάξιο. Και οι δύο ακρότητες – το να νοιώθουμε ότι όλοι είναι καλύτεροι από εμάς, ή ότι εμείς είμαστε καλύτεροι απ' τον καθένα – είναι λάθος. Η ταπεινότητα έγκειται στην αναγνώριση ότι για τον Θεό έχουμε αξία, ότι Αυτός μας αγαπά, μας έφτιαξε και μας έχει δώσει χαρίσματα, ενώ συγχρόνως δεν σκεπτόμαστε ότι έχει να κάνει κάτι με εμάς, ότι δηλαδή εμείς είμαστε καλύτεροι απ' τους άλλους και έχουμε περισσότερα χαρίσματα. Όπως είπε και ο Ρικ Ουόρεν, **Ταπεινότητα δεν είναι να σκέπτεσαι μικρότερο τον εαυτό σου, είναι να σκέπτεσαι λιγότερο τον εαυτό σου.⁶**

Ο συγγραφέας Τοντ Ουίλσον έγραψε:

Η ταπεινότητα δεν σημαίνει ότι σε κάνει να σκέπτεσαι με απαξίωση για το ποιος είσαι εσύ, αλλά σου δίνει τη δυνατότητα να αγαπάς τους άλλους ανεξάρτητα του ποιοι είναι αυτοί. Ταπεινότητα είναι το πώς εκφράζεται η αγάπη προς εκείνους που ανήκουν σε διαφορετική κατάσταση, βαθμίδα ή θέση. Είναι η ικανότητα να θεωρούμε τον καθένα, το ίδιο ολοκληρωτικά ίσο. Αυτό δεν σημαίνει ότι αρνούμαστε ότι υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους. Όμως σημαίνει ότι εσύ βλέπεις πέρα απ' αυτές τις διαφορές στη θεμελιώδη ισότητα των ανθρώπων. Υπάρχουν δύο σημαντικές έννοιες, βάσει των οποίων όλοι είμαστε ίσοι – ως δημιουργήματα καθ' ομοίωση Θεού και ως έκπτωτες δημιουργίες που έχουν ανάγκη της χάρις του Θεού. Αυτά τα δύο στοιχεία, είναι στην πραγματικότητα, το θεμέλιο για μια αληθινή ταπεινότητα, επειδή ισοπεδώνουν με ριζικό τρόπο το πεδίο της ζωής.⁷

Αν είμαστε ταπεινοί, αναγνωρίζουμε ότι είμαστε αμαρτωλοί όπως ο κάθε άλλος και ως εκ τούτου δεν νοιώθουμε ότι αξίζουμε περισσότερο της αγάπης ή ότι είμαστε λιγότερο

υπεύθυνοι να δείξουμε αγάπη στους άλλους. Η ταπεινότητα μας απευθερώνει απ' το να ανησυχούμε για κύρος και θέση, φυσικά παρουσιαστικά ή ελκυστικότητα, επιτυχία ή αποτυχία και πολλές άλλες ανησυχίες που συνοδεύουν την περηφάνια και το να συγκρίνουμε τους εαυτούς μας με τους άλλους.

Η Βίβλος επανειλημμένα εξυμνεί την ταπεινότητα και μας αναφέρει για τη θετική άποψη που έχει ο Θεός για τον ταπεινό. Η Γραφή μας αναφέρει επίσης ότι εκείνοι που υψώνουν τον εαυτό τους θα ταπεινωθούν, όμως εκείνοι που ταπεινώνουν τον εαυτό τους θα εξυψωθούν.⁸

Όταν έγραφε προς τους Φιλιππισίους, ο απόστολος Παύλος αναφέρθηκε στην ταπεινότητα του Ιησού:

Μη κάνοντας τίποτε από αντιζηλία ή κενοδοξία, αλλά με ταπεινοφροσύνη, θεωρώντας ο ένας τον άλλον ότι υπερέχει από τον εαυτό του. Κάθε ένας μη αποβλέπετε στα δικά του, αλλά κάθε ένας ως αποβλέπει και σ' εκείνα που είναι των άλλων. Να είναι, μάλιστα, σε

8. βλ. Ματθαίου 23:12, Λουκά 14:11, 18:14

9. Φιλιππισίους 2:3-9

10. βλ. Ματθαίου 4:1-11

11. Πέτρου Α' 5:5-6

σας το ίδιο φρόνημα, που ήταν και στον Ιησού Χριστό· ο οποίος ενώ υπήρχε σε μορφή Θεού, δεν νόμισε αρπαγή το να είναι ίσα με τον Θεό· αλλά, κένωσε τον εαυτό Του, παίρνοντας μορφή δούλου, αφού έγινε όμοιος με τους ανθρώπους· και, καθώς βρέθηκε κατά το σχήμα ως άνθρωπος, ταπεινώσε τον εαυτό Του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού.

Π' αυτό, και ο Θεός τον υπερύψωσε, και Του χάρισε όνομα, που είναι το όνομα πάνω από κάθε άλλο.⁹

Αν και ο Ιησούς είχε τον ίδιο εγγενή χαρακτήρα και ιδιότητα και ίση «θέση» ή «κύρος» με τον Θεό, εντούτοις τα έθεσε στην άκρη και πήρε πάνω Του τη φύση υπηρέτη με το να γίνει άνθρωπος. Αν και θα μπορούσε να διεκδικήσει δύναμη και δόξα, όπως δείχτηκε όταν πειράστηκε απ' τον διάβολο στην έρημο,¹⁰ τουναντίον ο Ιησούς επέλεξε να μειώσει το κύρος Του και ταπεινώσε τον Εαυτό Του σε σημείο που ήταν πρόθυμος να υποφέρει τον απαίσιο, βασινιστικό θάνατο ενός κοινού εγκληματία για δική μας χάρη. Και επειδή το έκανε αυτό, ο Θεός «Τον υπερύψωσε» – όπως λέει και η ίδια λέξη στο τελευταίο εδάφιο στο ίδιο κείμενο.

Αν και δεν είμαστε στο ίδιο επίπεδο με τον Ιησού, μπορούμε να ακολουθήσουμε την αρχή της ταπεινότητας που

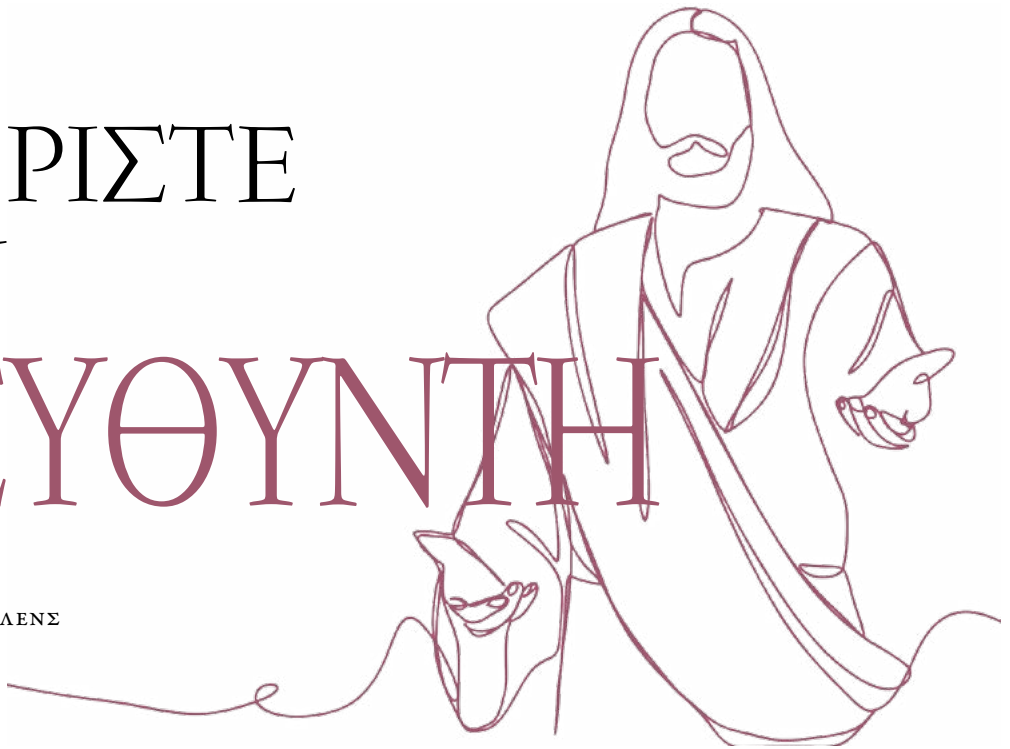
βλέπουμε στο παράδειγμά Του. Στη διάρκεια της υπηρεσίας Του, ο Ιησούς έκανε πολλά σπουδαία έργα. Θεράπευσε τους ασθενείς, εξέβαλλε δαιμόνια, τάισε 5.000 ανθρώπους με το να πολλαπλασιάσει πέντε ψωμιά και δύο ψάρια και περπάτησε πάνω στο νερό. Είπε στον Πόντιο Πιλάτο ότι θα μπορούσε να είχε ζητήσει απ' τον Πατέρα Του να στείλει δώδεκα λεγεώνες αγγέλων να Τον προστατέψουν – τέτοια ήταν η ικανότητά Του, η ισχύς Του και το κύρος Του. Όμως αντιθέτως, ταπεινώσε τον εαυτό Του, έζησε τη ζωή Του υποταγμένος στον Πατέρα Του και απέφυγε τη δόξα που πολλοί ήθελαν να Του αποδώσουν.

Αν θέλουμε να Του μοιάσουμε περισσότερο, τότε θα προσπαθούμε να «ενδυθούμε» ταπεινότητα και αν το κάνουμε, θα ευλογηθούμε απ' τον Θεό: **Ντυθείτε την ταπεινοφροσύνη· επειδή, «ο Θεός αντιτάσσεται στους υπερήφανους, στους ταπεινούς, όμως, δίνει χάρη». Ταπεινωθείτε, λοιπόν, κάτω από το πανίσχυρο χέρι του Θεού, για να σας υψώσει εν καιρώ.¹¹**

Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΤΙΝΑ ΕΛΛΕΝΣ

ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΥΠΗΡΞΑΝ ΠΟΛΛΟΙ ΧΑΡΙΣΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΡΑΜΑΤΙΣΤΕΣ ΗΓΕΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΗΓΟΙ, όμως κανένας τους δεν κατάφερε να ξεπεράσει τη σπουδαιότητα της αλλαγής που έφερε στον κόσμο ο Ιησούς Χριστός. Έτσι λοιπόν τι μαθήματα μπορούμε να πάρουμε απ' το παράδειμά Του ως ηγέτη;

Ο Ιησούς ενσωματώνει τον τέλει συνδυασμό επαγγελματικής εξουσίας και προσωπικής ταπεινότητας στο παράδειμά Του και τις διδαχές Του. Εξέπληττε τον κόσμο, επειδή «δίδασκε σαν κάποιος που είχε εξουσία». ¹ Όμως αφιέρωνε πολύ χρόνο σε προσευχή, δείχνοντας την εξάρτησή Του απ' τον Πατέρα Του. Στο αποκορύφωμα της επιτυχίας Του, όταν οι μαθητές Του αστειεύονταν για εξουσία και αρμοδιότητες, Αυτός τους σταμάτησε λέγοντάς τους:

Οι βασιλιάδες των εθνών τα κυριεύουν· κι αυτοί που τα εξουσιάζουν

ονομάζονται ευεργέτες. Εσείς, όμως, όχι έτσι· αλλά, ο μεγαλύτερος μεταξὺ σας, ας γίνει όπως ο μικρότερος· και ο προϊστάμενος όπως αυτός που υπηρετεί. ²

Όταν περνούσε το τελευταίο Του βράδυ πάνω στη γη μαζί με τους πιο στενούς Του φίλους, έπλυνε τα πόδια τους για να σηματοδοτήσει τον τρόπο που ήθελε να μεταχειρίζονται οι μαθητές Του όσους συναντούσαν. ³ Το να πλύνει τα πόδια των μαθητών Του ήταν μια πράξη ακραίας ταπεινότητας. Όμως θεωρείται σαν μια σημαντική απεικόνιση όσον αφορά την αποστολή του Ιησού πάνω στη γη.

Ταυτοχρόνως, ο Ιησούς δεν ήταν ένας αδύναμος χαρακτήρας. Είχε όραμα, στρατηγική και σχέδιο. Ήξερε πού πήγαινε και μπορούσε να εμπνεύσει και τους άλλους να Τον ακολουθήσουν. Έδωσε στους οπαδούς Του μια πολύ ξεκάθαρη επιταγή:

Πορευτείτε και κάνετε μαθητές από όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα παρήγγειλα σε σας. ⁴

Ενέπνευσε τους οπαδούς Του με το παράδειμά Του και τους προκάλεσε με το όραμά Του. Επίσης τους εμπιστεύτηκε και τους ανέθεσε να συνεχίσουν το έργο Του. Ο Ιησούς μιλούσε με εξουσία και συγχρόνως με μεγάλη ταπεινότητα. Πιστεύω πως τα λόγια Του και το παράδειμά Του εκφράζουν μερικές απ' τις πιο σημαντικές ηγετικές αρχές που υφίστανται.

Η ΝΤΙΝΑ ΕΛΛΕΝΣ ΗΤΑΝ ΔΑΣΚΑΛΑ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΣΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 25 ΧΡΟΝΙΑ. ΑΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΣΕ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ. ■

Αν δεν έχεις γνωρίσει τον Ιησού ακόμα, μπορείς να το κάνεις τώρα:

Αγαπημένε μου Ιησού, Σε παρακαλώ έλα στη ζωή μου και βοήθησέ με να μάθω για την αγάπη Σου και την ταπεινότητα που έδειξες Εσύ, ενώ ήσουν πάνω στη γη. Σε παρακαλώ συγχώρεσέ με για τα λάθη που έκανα και δώσε μου το δώρο Σου της αιώνιας ζωής. Αμήν.

1. Μάρκου 1:22
2. Λουκά 22:25-26
3. βλ. Ιωάννη 13:3-5
4. Ματθαίου 28:19-20

ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΚΙΘΑΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΖΟΡΤΖ ΣΟΣΙΤΣ

ΚΟΙΤΑΕΤΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΥΟ ΚΙΘΑΡΕΣ ΠΙΟ ΚΑΤΩ. Αν παίζατε κιθάρα, ποια θα διαλέγατε για να παίξετε; Πιθανόν την επάνω με τα ίσια τάστα (τα λεπτά μεταλλικά μέρη κατά μήκος του μπράτσου της κιθάρας πάνω στα οποία πιέζονται οι χορδές) σωστά; Λοιπόν, ίσως να εκπλαγείτε όταν ακούσετε ότι η κάτω κιθάρα είναι αυτή που μερικοί καλοί κιθαριστές λένε ότι έχει τον καλύτερο ήχο. Ακούγεται κάπως παράξενο, έτσι;

Έμπειροι κιθαρίστες γνωρίζουν ότι είναι σχεδόν αδύνατον να κουρδίσεις ακόμα και τις πιο ποιοτικές κιθάρες σε σημείο ώστε να αποδώσουν τον τέλειο ήχο σε κάθε νότα και χορδή παντού σε όλο το τάστο της κιθάρας. Αυτό γίνεται λόγω του τρόπου που κατασκευάζονται οι κιθάρες εδώ και εκατοντάδες χρόνια.

Στις κανονικές κιθάρες, τα παραδοσιακά ίσια τάστα που είναι τοποθετημένα κατά μήκος του μπράτσου της κιθάρας δεν μπορούν να αποδώσουν τον τέλειο ήχο. Αυτό σημαίνει ότι αν κουρδίσεις μια κιθάρα να ακούγεται τέλεια στη συγχορδία Μι, ίσως να ακούγεται φάλτσα όταν παιχτεί η

συγχορδία Σολ, ή όταν ξαναπαιζετε τη συγχορδία Μι πιο ψηλά στο μπράτσο της κιθάρας. Αυτό αληθεύει και για τις άλλες συγχορδίες και νότες επίσης. Αυτό είναι κάτι που ενοχλεί τους κιθαρίστες και ένας λόγος που συχνά πρέπει να κουρδίσουν ξανά την κιθάρα ανάμεσα στα τραγούδια.

Μερικοί κιθαρίστες κουρδίζουν μερικές χορδές όχι επακριβώς, για να βρουν τη χρυσή τομή, έτσι ώστε ανεξάρτητα από τι νότα ή συγχορδία παίζουν, ο ήχος να είναι κάπως αρκετά κοντά στο τέλειο για να ακούγεται γενικά καλός. Άλλοι κάνουν το κούρδισμα να ταιριάζει σε ορισμένες ακολουθίες συγχορδιών, οι οποίες αν παιζόνταν σε άλλες ακολουθίες θα ακούγονταν φάλτσα.

Ένας κατασκευαστής κιθάρων ήταν τόσο ενοχλημένος με το να πρέπει να αντιμετωπίζει διαρκώς αυτή την έμφυτη αδυναμία στις κιθάρες ώστε αποφάσισε να δημιουργήσει μια κιθάρα που θα εξουδετέρωνε πλήρως το πρόβλημα αυτό. Αυτό που κατασκεύασε ήταν «μία κιθάρα με τη δική της ιδιοσυγκρασία» και με στρεβλά τάστα. Προσάρμοσε τα τάστα με το να μετρήσει επακριβώς τη θέση όπου έπρεπε να παιχτεί η κάθε νότα με σκοπό να παράγει τον τέλειο ήχο παντού σε όλο το μήκος του μπράτσου της κιθάρας, οποιοδήποτε ακόρντο και να παιζόταν. Αυτό, θα μπορούσε να πει κάποιος, έκανε τα τάστα να φαίνονται κάπως στρεβλωμένα ή κακοβαλμένα. Εντούτοις, το αποτέλεσμα σύμφωνα με τους χρήστες, είναι μια κιθάρα που κυριολεκτικά «τραγουδάει».

Τώρα θα μου πείτε, τι σημασία έχουν όλα αυτά για μας; Από πρώτης όψεως, φαίνεται ότι μόνο κάποιος ανίκανος ή αδαής θα είχε κατασκευάσει μια τέτοια κιθάρα με ανομοιόμορφα τάστα. Και

«Ο Κύριος δεν βλέπει όπως βλέπει ο άνθρωπος· επειδή, ο άνθρωπος βλέπει το έξω, ο Κύριος όμως βλέπει την καρδιά». — Σαμουήλ Α΄ 16:7

«Όχι με δύναμη ούτε με ισχύ, αλλά με το Πνεύμα Μου, λέει ο Κύριος». — Ζαχαρία 4:6

Το μωρό του Θεού είναι σοφότερο από τους ανθρώπους· και το ασθενές του Θεού είναι ισχυρότερο από τους ανθρώπους. Επειδή, αδελφοί, βλέπετε την πρόσκλησή σας, ότι είστε, κατά σάρκα, όχι πολλοί σοφοί, όχι πολλοί δυνατοί, όχι πολλοί ευγενείς. Αλλά, ο Θεός διάλεξε τα μωρά του κόσμου, για να καταντροπιάσει τούς σοφούς· και τα ασθενή του κόσμου διάλεξε ο Θεός για να καταντροπιάσει τα ισχυρά και τα αγενή του κόσμου και τα εξουθενωμένα διάλεξε ο Θεός, και εκείνα που θεωρούνται για τίποτε, για να καταργήσει αυτά που θεωρούνται κάτι, για να μη καυχηθεί καμιά σάρκα μπροστά Του. — Κορινθίους Α΄ 1:25-29

Έχουμε, μάλιστα, τούτο τον θησαυρό μέσα σε εύθραυστα σκεύη, ώστε η υπερβολή τής δύναμης να είναι τού Θεού, και όχι από μας. — Κορινθίους Β΄ 4:7

όμως η κιθάρα αυτή αποδίδει έναν εκπληκτικά πιο αρμονικό ήχο απ' τις άλλες, τις όπως αποκαλούνται κανονικές κιθάρες. Δεν συμβαίνει κάτι παρόμοιο και με μας; Η Βίβλος αναφέρει ότι κάτι που φαίνεται να είναι σωστό και ορθό για τον φυσικό άνθρωπο μπορεί να μην είναι κατάλληλο για χρήση για τον Θεό. Στην ουσία, το αντίθετο μπορεί να αληθεύει.

Με όλες μας τις αδυναμίες και τα λάθη μας, ίσως να νοιώθουμε ατελείς και στρεβλωμένοι όπως τα τάστα μιας κιθάρας με τη δική της ιδιοσυγκρασία. Όμως στα χέρια του Αρχιμουσικού, μπορούμε να αποδώσουμε όμορφες μελωδίες γι' Αυτόν. Όταν θεωρούμε τους εαυτούς μας καλούς και «ευθείς»

σύμφωνα με τη δική μας δικαιοσύνη, όπως οι κανονικές κιθάρες με τα τέλεια και ίσια, όμως ατελή τάστα, ο ήχος μας μπορεί στην πραγματικότητα να ακούγεται χωρίς αρμονία και ασύμφωνος, με αποτέλεσμα η μελωδία να μην είναι και τόσο ελκυστική.

Ο Θεός επιτρέπει να είμαστε τόσο ατελείς όσο είμαστε, για κάποιο σκοπό, ώστε να είμαστε πιο χρήσιμοι στο να βοηθάμε τους γύρω μας και Αυτός να εξυμνείται για την αρμονία μας με τη δική Του μελωδία.

Ο ΤΖΟΡΤΖ ΣΟΣΙΤΣ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΠΟΥ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΟΥΡΤΙΣ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ ΣΤΟ ΠΑΡΚΒΙΛ

ΣΕ ΕΝΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑ, Η ΕΜΙΛΥ ΝΑΣ¹ μοιράστηκε μια εμπειρία που είχε σε ένα αστικό κέντρο των ΗΠΑ, ενώ εργαζόταν με παιδιά και εφήβους που είχαν βιώσει τραυματικές εμπειρίες. Τα αγόρια που παρακολούθησαν το μάθημά της ήταν συχνά επιθετικά, με τάσεις προς αρνητικές και αυτοκαταστροφικές συμπεριφορές, αδυνατώντας να εμπιστευθούν τους ενήλικες ή ακόμα και το ένα το άλλο. Σχεδόν όλα τους είχαν ιστορίες με άσχημες αναφορές κακοποίησης και

1. Ιδρυτής και διευθύνουσα μιας Ομάδας Θεραπευτικής Τέχνης στο Μανχάταν, ενός φόρουμ που δίνει σεμινάρια για την εξερεύνηση δημιουργικών τεχνών ως μέθοδο θεραπείας.
2. <http://elixirmime.com>

συναισθηματικής παραμέλησης.

Συνεχώς επιδείκνυαν την αρνητική τους συμπεριφορά στην αίθουσα διδασκαλίας, όπως αυτή αντικατοπτριζόταν με τον άσχημο τρόπο που μιλούσαν και τους σκληρούς τρόπους τους.

Ενώ βρίσκονταν σε κύκλο, κάνοντας συμβουλευτική συνομιλία, μερικοί απ' αυτούς εξέφρασαν θυμό, με δηλώσεις του τύπου «μισώ να βρίσκομαι εδώ» ή «μισώ που το κάνω αυτό».

«Εντάξει», τους έλεγε η Έμιλυ, «αλλά γιατί;» και τους ρωτούσε έναν-έναν.

«Δεν υπάρχει σεβασμός!»

«Αυτοί οι βλάκες με κοροϊδεύουν!»

«Κανένας δεν με ακούει!»

«Πάρα πολλοί τσακωμοί!»

Αφού άκουσε τους λόγους που ανέφεραν, η Έμιλυ αποκρίθηκε, «Αυτό που μου λέτε δεν είναι ότι μισείτε αυτό καθαυτό το μάθημα, αλλά μισείτε να

βρίσκεστε μέσα σε μια κοινότητα στην οποία δεν σέβεται ο ένας τον άλλον, ούτε εμπιστεύεται ο ένας τον άλλον, στην οποία κοροϊδεύονται αυτοί που δεν είναι αρεστοί και γίνονται τσακωμοί».

Όλοι τους συμφώνησαν σε αυτό που τους είπε, λες και έλεγαν, *Τουλάχιστον κάποιος μας ακούει τώρα!*

«Αν όμως», ρώτησε η Έμιλυ, «δημιουργούσαμε μια κοινότητα όπου όλοι σας νοιώθατε σεβασμό, μια κοινότητα όπου εκπληρώνονταν όλες σας οι ανάγκες, μια κοινότητα στην οποία όλοι σας θα νοιώθατε ασφαλείς, με τι θα έμοιαζε αυτή η κοινότητα; Ας δημιουργήσουμε μια τέτοια κοινότητα μαζί!»

Η φαντασία των αγοριών εξάφτηκε. «Ας την ονομάσουμε Πάρκβιλ!» φώναξε κάποιος. Όλοι συμφώνησαν. Το Πάρκβιλ αναπτύχθηκε σε ένα

εξάμηνο εγχείρημα. Η τάξη έκανε ένα πανό που έλεγε: *Καλώς ήλθατε στο Πάρκβιλ – Όπου όλες σας οι ανάγκες εκπληρώνονται!* Έκαναν έναν χάρτη της πόλης τους, με σημεία ενδιαφέροντος που αντικατόπτριζαν αυτό που ήθελαν στην κοινότητά τους. Εξέλεξαν και έδωσαν σε μερικά άτομα ποικίλους ρόλους στη πόλη: Δήμαρχος, διευθυντής σχολείου, διευθυντής στο κέντρο καλών τεχνών, ιδιοκτήτης και σεφ της κοινοτικής καφετέριας, προϊστάμενος αγοράς και πολλά άλλα. Δημιούργησαν ιδιαίτερες εκδηλώσεις. Έλυναν τα διάφορα προβλήματα που παρουσιάζονταν με το να κάνουν συμβούλια. Το Πάρκβιλ μετατράπηκε σε μια κοινότητα στην οποία όλοι έλεγαν ότι θα ήθελαν να κατοικήσουν.

Το πρώτο βήμα ήταν να βοηθήσουν αυτούς τους νέους με το να τους κάνουν ερωτήσεις και να ακούνε προσεκτικά και με σεβασμό στις απαντήσεις τους, αν και αρχικά ακούγονταν πολύ αρνητικές. Το επόμενο βήμα ήταν να τους προκαλέσουν να κάνουν τη διαφορά με το να βάλουν την ενέργειά τους σε δημιουργικά εγχειρήματα που τους ενδιέφεραν. Η Έμιλυ εξηγεί την επιτυχία του Πάρκβιλ ως εξής:

Το εγχείρημα προσέφερε στους νέους αυτούς μια ευκαιρία να έχουν την εμπειρία της ζωής σε μια λειτουργικά σωστή κοινότητα, κάτι πρωτοφανές για πολλούς απ' αυτούς, ακόμα και αν αυτό συνέβαινε μόνο ενώ βρισκόνταν μαζί στο κέντρο αυτό. Η κοινότητά τους μετατράπηκε σε κάτι στο οποίο υπήρχε υποστήριξη, όπου

μπορούσαν να εκφράσουν τις ανάγκες τους ενώ οι άλλοι τους άκουγαν και ανταποκρίνονταν σε αυτές, μια κοινότητα βασισμένη σε αμοιβαίο σεβασμό και φροντίδα, μια κοινότητα με πάρα πολλές δυνατότητες.

Στο παίξιμο των ρόλων τους, ανακάλυψαν ότι οι ίδιοι μπορούσαν να είναι αποτελεσματικοί πολίτες και ότι είχαν κάτι να συνεισφέρουν. Οι περιορισμοί που έθεσαν οι ίδιοι, τους έκαναν να ανακαλύψουν νέες ικανότητες και δυνατότητες. Ένας έφηβος που στο παρελθόν είχε καταστροφική συμπεριφορά μετατράπηκε σε ηγέτη, στοργικό πατέρα και μια πηγή έμπνευσης για την κοινότητα.

Ποικίλες μέθοδοι χρησιμοποιούνται στις μέρες μας για να προσεγγίσουν τη νεολαία μέσα απ' τα ίδια τους τα ενδιαφέροντα, όπως αθλητικά προγράμματα, θεραπείες μέσα από την τέχνη και το θέατρο και άλλα κοινοτικά εγχειρήματα. Μέσα απ' τα εγχειρήματα αυτά, οι νέοι αποκτούν δεξιότητες ζωής και επίσης μια θετική αυτοεκτίμηση. Όταν τους βοηθάμε να προσδιορίσουν στόχους και να ανακαλύψουν τρόπους να ξεπεράσουν τα εμπόδια που συναντούν στον δρόμο τους, τους βοηθάμε να αντιληφθούν το δυναμικό τους.

Ο ΚΙΟΥΡΤΙΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ² ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

«ΠΟΙΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ ΤΟ ΘΕΛΕΙ;»

— Άγνωστος συγγραφέας

Ένας ομιλητής παρακίνησης, ξεκίνησε το σεμινάριο που έδινε με το να κρατά ψηλά ένα χαρτονόμισμα των 20 δολαρίων. Μέσα σε μια αίθουσα με 200 άτομα, ρώτησε, «Ποιος θα ήθελε αυτό το χαρτονόμισμα των 20 δολαρίων;» Τα χέρια άρχισαν να υψώνονται το ένα μετά το άλλο.

Μετά είπε, «Θα δώσω αυτό το χαρτονόμισμα των 20 δολαρίων σε έναν από εσάς, πρώτα όμως θα κάνω κάτι». Στην συνέχεια τσαλάκωσε το χαρτονόμισμα.

Κατόπιν ρώτησε, «Τώρα ποιος συνεχίζει να το θέλει;» Τα χέρια υψώθηκαν ξανά.

«Λοιπόν,» αποκρίθηκε αυτός, «τι και αν κάνω το εξής;» και λέγοντάς το, έριξε το χαρτονόμισμα στο πάτωμα και άρχισε να το πατάει με το παπούτσι του. Μετά το πήρε, βρώμικο και τσαλακωμένο όπως ήταν. «Τώρα ποιος συνεχίζει να το θέλει;» Και πάλι υψώθηκαν τα χέρια.

«Φίλοι μου, σήμερα όλοι σας μάθατε ένα πολύ πολύτιμο μάθημα. Ανεξάρτητα απ' το τι έκανα στο χαρτονόμισμα, εσείς συνεχίσατε να το θέλετε επειδή αυτό δεν έχασε την αξία του. Συνέχισε να αξίζει 20 δολάρια.

«Πολλές φορές στη ζωή μας, καταρρέουμε, πέφτουμε και κατακυλάμε μέσα στη λάσπη με τις αποφάσεις που παίρνουμε και τις συνθήκες που παρουσιάζονται μπροστά μας. Νοιώθουμε λες και δεν έχουμε καμία αξία. Ανεξάρτητα όμως με το τι συνέβη ή το τι θα συμβεί, δεν θα χάσετε ποτέ την αξία σας ενώπιον του Θεού. Γι' Αυτόν, είτε βρώμικος είτε καθαρός, είτε τσαλακωμένος είτε κομψός, συνεχίσετε να είστε ανεκτίμητοι». ■

Ο ΤΕΛΕΙΟΣ ΜΗΝΑΣ ΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΜΙΖΠΑΝΙ

ΠΡΟΣΦΑΤΑ, κατέληξα σε ένα ολοκληρωμένο και εντελώς προβλέψιμο συμπέρασμα: Δεν είμαι αρκετά καλός.

Βέβαια, ξέρω ότι σ' αυτή τη ζωή, κανένας δεν θα γίνει ποτέ «αρκετά καλός». Αυτό που θα ήταν πιο επαικρές, υποθέτω, θα ήταν ότι θα μπορούσα να γίνω πολύ καλύτερος. Ομολογουμένως, δεν είμαι τόσο κακός όσο κάποιος θα μπορούσε να είναι, μια και μεγάλωσα σε σπίτι που είχε κανόνες και αγάπη συν την διαπαιδαγώγηση του Κυρίου. Όμως είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι θα μπορούσα να είμαι καλύτερος.

Έτσι λοιπόν αντιλαμβανόμενος το γεγονός αυτό, πήρα την απόφαση ότι

θα *πρέπει* να τα πάω καλύτερα. Θα *μπορούσα* να τα πάω καλύτερα. Θα τα *πήγαινα* καλύτερα.

Έτσι άρχισα να βάζω σε εφαρμογή την απόφασή μου αυτή. Θα προσπαθούσα γεμάτος αποφασιστικότητα για ένα μήνα να γίνω, όσο πιο τέλειος γινόταν ως ανθρώπινη ύπαρξη. Δεν θα θύμωνα. Θα βοηθούσα τους γύρω μου. Θα ενθάρρυνα τους άλλους. Θα έπαιρνα πρωτοβουλία στη δουλειά. Δεν θα ερχόμουν σε αντιπαράθεση χωρίς αιτία. Θα καθάριζα σχολαστικά όπου λέρωνα. Και τα λοιπά.

Όλα ξεκίνησαν καλά. Καθάριζα την κουζίνα κάθε βράδυ. Δάγκωνα τα χείλη μου κάθε φορά που λέξεις γεμάτες θυμό και εγωισμό πήγαιναν να αρθρωθούν απ' το στόμα μου, ανεξάρτητα

από το ποιος είχε δίκιο. Καθημερινά ήμουν στην ώρα μου σε κάθε προγραμματισμένο γεγονός. Διάβαζα τον Λόγο του Θεού περισσότερο από το συνηθισμένο ενώ συχνά θα με βλέπατε να συγυρίζω και να καθαρίζω το σπίτι.

Αυτό κράτησε για δύο βδομάδες σχεδόν. Κατόπιν, όπως συμβαίνει συνήθως, η πρόκληση άρχισε να γερνάει. Τα είχα πάει καλά μέχρι τότε. Ήταν δύσκολο, όχι όμως και τόσο. Αυτό που απαιτείτο πάνω απ' όλα ήταν λίγη πειθαρχία. Αυτό το είχα στον έλεγχό μου. Βέβαια, αυτός ο τρόπος σκέψης εκμηδένισε την πειθαρχία μου και έτσι άρχισα να χαλαρώνω και έχασα το όραμά μου.

Κατ' αυτό τον τρόπο άρχισα να παρεκκλίνω σιγά-σιγά απ' το σωστό

1. Παροιμίες 27:17

Το να μοχθείς για υπεροχή σε παροτρύνει. Το να μοχθείς για τελειότητα σε αποθαρρύνει.

— Χάρριετ Μπρέικερ (1948-2004)

Η τελειότητα συνίσταται όχι στο να επιτελείς ασυνήθιστα πράγματα, αλλά στο να κάνεις συνήθη πράγματα ασυνήθιστα καλά.

— Μαρί Αντζελίκ Άρνολντ (1591-1661)

Το να απαιτείς τελειότητα είναι ένας σίγουρος τρόπος να απογοητευτείς με τον καθένα, επειδή θα είσαι υποχρεωμένος να σκέφτεσαι αρνητικά για τους άλλους.

— Μόνικα Φέιρβιου

Μη φοβάσαι την τελειότητα – ποτέ δεν πρόκειται να την πλησιάσεις.

— Σαλβαντόρ Νταλί (1904-1989)

μονοπάτι μου. Μίλησα με θυμό κάνα δύο φορές. Μερικά ρούχα και αντικείμενα άρχισαν να βρισκονται ξεχα-

σμένα έξω απ' τη ντουλάπα και τα συρτάρια τους. Άργησα να πάω στη δουλειά ένα πρωί. Και το επόμενο βράδυ παράτησα τα πιάτα άπλυτα στο νεροχύτη – μέχρι το άλλο πρωί.

Και τότε αντιλήφθηκα ότι απέτυχα με τη δέσμευση που είχα δώσει και το επακόλουθο ήταν η πλήρης παραίτηση. Ποια θα ήταν η διαφορά έτσι κι αλλιώς;

Όπως μπορείτε να δείτε, ο «τέλειος» μήνας μου δεν ήταν και τόσο τέλειος.

Όμως προς το τέλος του μήνα, παρατήρησα και κάτι άλλο, όταν σκεφτόμουν τα πράγματα. Στις πρώτες δύο βδομάδες, παρατήρησα τους γύρω μου πιο χαρούμενους, έτοιμους να με βοηθήσουν, εκτιμούσαν ό,τι έκαναν και δεν παραποιούνταν.

Την τρίτη βδομάδα, άρχισα να

νοιώθω μια αισθητή μείωση απ' όλες αυτές τις βελτιώσεις και την τελευταία βδομάδα, μου φάνηκε ότι ο καθένας είχε επιτρέψει την πρότερα καλή τους συμπεριφορά να αντικατασταθεί ξανά από ανυπομονησία, έλλειψη προσφοράς βοήθειας και παράπονα.

Αν μόνο είχαν παραμείνει όλοι τους στο πλευρό μου, είπα μέσα μου μελαγχολικά, ίσως να τα είχα καταφέρει.

Βέβαια, στη πορεία αντιλήφθηκα ότι η δική μου επιστροφή στις παλιές μου άσχημες συνήθειες δεν ήταν μια αντίδραση στο πώς συμπεριφέρονταν οι άλλοι. Μάλλον, το πώς έβλεπα εγώ την συμπεριφορά των άλλων άλλαξε καθώς εγώ είχα αρχίσει να στραβοπατώ. Καθώς η υπομονή μου με τους γύρω ελαττώθηκε, αμέσως εγώ τους χαρακτηρίζα «ανυπόμονους» ή «επικριτικούς». Όπως η αγάπη φέρνει αγάπη και το «σίδηρο ακονίζει σίδηρο»¹ η συμπεριφορά μου όχι μόνο επηρέαζε τη συμπεριφορά των άλλων προς εμένα, επηρέαζε επίσης το πόσο εύκολος ήμουν να συνεργάζονται οι άλλοι μαζί

μου και να βρίσκονται μαζί μου.

Θα λέγατε τώρα, ότι ο τέλειος μήνας μου ήταν σκέτη αποτυχία, έτσι; Και ναι και όχι. Από άποψη τελειότητας, ναι, δεν ήταν, γιατί απέτυχα. Όμως μέσα απ' την αποτυχία έμαθα μερικά σημαντικά μαθήματα που δεν θα τα ξεχάσω για πολύ καιρό και που με βοήθησαν να ωριμάσω και – τολμώ να πω – να τα πάω καλύτερα.

Δεν χρειάζεται να είμαι τέλειος για να τα πάω καλύτερα. Ούτε χρειάζεται να είμαι καλύτερος για να τα πάω καλύτερα. Απλά πρέπει να είμαι έτοιμος στο να αφουγκράζομαι την απαλή φωνή του Θεού και να είμαι πρόθυμος να μαθαίνω.

Ποτέ δεν θα μπορέσω να γίνω τέλειος, όμως πάντα μπορώ να τα πάω καλύτερα.

Αυτό με δίδαξε ο τέλειος μήνας μου.

Ο ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΜΙΖΡΑΝΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ. ■

ΕΞΑΣΚΩΝΤΑΣ ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΛΗ ΛΙΑΝ

1. Μετά από μια διαφωνία, κάνε το πρώτο βήμα για συμφιλίωση και δείξε προθυμία να απολογηθείς αν ανακαλύψεις ότι εσύ έκανες το λάθος.

Δεν θα μισήσεις τον αδελφό σου στην καρδιά σου. — Λευιτικό 19:17

2. Προσπάθησε να δείχνεις καλοσύνη και ευγένεια σε καθημερινή βάση. Για παράδειγμα, κράτα ανοιχτή την πόρτα για το άτομο που ακολουθεί πίσω σου, σήκωσε κάτι που έπεσε κατά λάθος από κάποιον ή πρόσφερε τη θέση σου σε έναν άλλον στο λεωφορείο.

Δείξτε συμπάθεια, να είστε φιλεύσπλαχνοι. — Πέτρον Α' 3:8

3. Αν βρεθείτε σε μια κατάσταση όπου κάποιος χρειάζεται βοήθεια, σταματήστε ό,τι κάνετε και βοηθήστε τους. Αν και αυτό μπορεί να μην είναι εύκολο ή εφικτό σε όλες τις περιστάσεις, με το να αφιερώνετε χρόνο για να βοηθήσετε κάποιον άλλον μπορεί να διευρύνει την αντίληψή σας και να σας βοηθήσει να αποφύγετε το σκεπτικό ότι τα δικά σας σχέδια και οι προτεραιότητες είναι πάντα τα πιο σημαντικά.

Κάθε ένας μη αποβλέπετε στα δικά του, αλλά κάθε ένας ας αποβλέπει και

σ' εκείνα που είναι των άλλων.

— Φιλιππίους 2:4

4. Αν δεν γνωρίζετε για κάτι, ρωτήστε κάποιον που ξέρει.

Ο δρόμος του άφροντα είναι σωστός στα μάτια του· ενώ εκείνος που ακούει συμβουλές είναι σοφός. — Παροιμίες 12:15

5. Όταν αντιμετωπίζετε δύσκολες καταστάσεις, ζητήστε από έναν καλό φίλο ή έναν ιερωμένο να προσευχηθούν για σας. Με το να συζητάτε κάτι που έχετε στον νου και μέσα στην καρδιά σας όχι μόνο σας βοηθάει να ξεφορτωθείτε το πρόβλημα, αλλά σας βοηθάει επίσης να αντιληφθείτε την ανάγκη σας για τον Θεό και τους άλλους.

Καλύτεροι οι δύο παρά ο ένας· επειδή, αυτοί έχουν καλή αντιμυσθία στον κόπο τους. Επειδή, αν πέσουν, ο ένας θα σηκώσει τον νυτρωφό του. — Εκκλησιαστής 4:9-10

6. Ακούτε τους άλλους. Ποτέ δεν ξέρετε τι θα ανακαλύψετε και τι θα μάθετε όταν ακούσετε τι έχουν να σας πουν.

Να ακούς συμβουλή και να δέχεσαι

διδασκαλία, για να γίνεις σοφός στα τελευταία σου. — Παροιμίες 19:20

7. Εκφράστε ευγνωμοσύνη με το να γράψετε ένα μήνυμα εκτίμησης στη σύζυγό σας, τα παιδιά σας, έναν συνεργάτη ή έναν φίλο. Περιγράψτε με λεπτομέρεια τις αρετές τους και με ποιο τρόπο πρόσθεσαν αξία στη ζωή σας.

Από τούτο θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, εάν έχετε αγάπη ο ένας προς τον άλλον. — Ιωάννη 13:35

8. Μάθετε κάτι καινούργιο, μια ξένη γλώσσα ή αρχίστε ένα νέο χόμπι. Ακόμα και αν νοιώθετε ότι δεν τα πάτε καλά, με το να ζητάτε να μάθετε κάτι νέο, δίνει στους άλλους την ευκαιρία να σας διδάξουν κάτι καινούργιο.

Ο σοφός, ακούγοντας, θα γίνει σοφότερος, και ο νοήμων θα αποκτήσει επιστήμη διακυβέρνησης. — Παροιμίες 1:5

Ο ΛΗ ΛΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΤΗ ΑΦΡΙΚΗ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΤΗΤΑΣ

**ΣΗΜΕΡΑ ΕΧΩ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΝΑ
ΕΙΜΑΙ Η ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΙΑ
ΠΕΝΤΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΠΟΥ
ΘΑ ΕΛΘΟΥΝ ΓΙΑ ΔΕΙΠΝΟ.**

Γνωριζόμαστε πάρα πολλά χρόνια και απόψε θα συγκεντρωθούμε να χαρούμε ο ένας τον άλλον. Ανυπομονώ για τέτοιου είδους συναντήσεις με φίλους και οικογένεια. Σ' αυτές τις συναντήσεις βρίσκεται όλος μου ο πλούτος!

Συγκεντρωνόμαστε να γιορτάσουμε και να χαρούμε, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε όλοι μας δυσκολίες και στεναχώριες. Ένας ηλικιωμένος στη συντροφιά μας έχασε πρόσφατα την ανιψιά του από ινοκυστική νόσο. Σε μας, λείπει ο μεγαλύτερος γιος μας που πριν λίγο καιρό πήγε στον στρατό. Ένας άλλος φίλος μας έλαβε τελευταία μια όχι και τόσο καλή ιατρική διάγνωση. Όλοι μας έχουμε προβλήματα με τα παιδιά, με την εργασία, με τα οικονομικά, τον γάμο ή άλλα προβλήματα υγείας. Γνωρίζω πως όλοι μας είμαστε κάπως στρεσαρισμένοι, επειδή έχουμε πολλά να κάνουμε, συν το ότι αντιμετωπίζουμε καινούργιες καταστάσεις σε καθημερινή βάση. Μερικοί έχουμε καλά νέα και μερικοί άσχημα νέα.

Στην προς Ρωμαίους επιστολή 12:15

λέει «Χαίρεστε μ' αυτούς που χαίρονται, και κλαίτε μ' αυτούς που κλαίνε». Δεν βρίσκω καλύτερο τρόπο να το κάνω πράξη αυτό παρά με το να επικοινωνώ με τους άλλους. Δεν θα υπάρξει φορά που να μην έχουμε ταυτοχρόνως και χαρές και λύπες στη ζωή μας.

Θέλω να ακούσω τα καλά σου νέα, ακόμα και αν είναι σε αντίθεση με τα δικά μου άσχημα νέα. Θα χαρώ τόσο μαζί σου αλλά και για σένα! Δεν θέλω να μειώσω τη δική σου χαρά, απλά και μόνο, επειδή εκείνη τη στιγμή τα δικά μου νέα είναι διαφορετικά. Θα το γιορτάσουμε μαζί!

Αν έχεις άσχημα νέα, θα κλάψω μαζί σου και θα βαδίσω μαζί σου στο μονοπάτι της στεναχώριας σου και μαζί θα θυμηθούμε ότι η χαρά θα επιστρέψει.

Υπάρχει πλούτος στο να μοιραζόμαστε και τα καλά και τα άσχημα μαζί. Προσθέτει βάθος στην ευτυχία μας, όπως και το εναπομείναν εισόδημα προσθέτει στον πλούτο μας. Είναι ένα επιπρόσθετο έσοδο από τα καλά και τα άσχημα, που διευρύνει τις ζωές μας πέρα απ' τα όρια των προσωπικών μας εμπειριών.

Θα πάω στην κουζίνα να αρχίσω να μαγειρεύω τη σάλτσα για τα

μακαρόνια και θα την αφήσω να σιγοβράσει για λίγες ώρες. Θα κάνω ένα γρήγορο καθάρισμα στο σπίτι ώστε να δείχνει φιλόξενο και συγυρισμένο. Δεν έρχονται εδώ για να δούνε το σπίτι μου. Θα φτιαχτώ για λίγο στον καθρέπτη ώστε να δείχνω κάπως φρεσκαρισμένη. Κανένας δεν έρχεται εδώ για να δει την ομορφιά μου.

Αυτό που μας ενώνει, είναι η φιλία και η ιστορία που έχουμε γράψει μαζί, σελίδα-σελίδα καθώς μοιραζόμαστε μεταξύ μας χαρές και στεναχώριες. Είναι οι φίλοι που έχω κλάψει κι έχω χαρεί μαζί τους και το ίδιο κι αυτοί.

Η κοινωνικότητα είναι ζωτικό στοιχείο για μια χαρούμενη, εκπληρωμένη ζωή. Ο Θεός δεν μας προόρισε να ζούμε μόνοι μας. Μέσα απ' την κοινωνικότητα, επαυξάνουμε την ευτυχία μας και μοιραζόμαστε τις στενοχώριες μας.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ ΜΕ ΤΗ ΘΥΕΛΛΑ

Θυμάσαι εκείνη τη φορά που γαλήνεψα τη θάλασσα;¹ Οι μαθητές Μου είχαν πανικοβληθεί και νόμιζαν ότι σίγουρα θα χάνονταν. Όταν όμως κοίταξαν προς το μέρος *Μου* για βοήθεια και όχι στις περιστάσεις γύρω τους, Εγώ ήλθα να τους γλυτώσω από τα κύματα και τη θύελλα.

Το ίδιο ισχύει και για σένα. Υπάρχουν πολλά κύματα και ίσως να βλέπεις και κάποιες θύελλες να αναπτύσσονται στον ορίζοντα της προσωπικής σου ζωής, αν όμως κοιτάξεις προς τα Εμένα και τις διαβεβαιώσεις της δικής Μου αγάπης και φροντίδας για σένα, τη δική Μου σοφία για να σε καθοδηγήσω, τότε θα ανακαλύψεις τις απαντήσεις που χρειάζεσαι. Αυτές οι ανησυχίες για το μέλλον είναι σαν τα κύματα που πάνε να σκεπάσουν εσένα και το μικρό σου πλοιάριο. Η κατάσταση γύρω σου δείχνει σαν μια απειλητική θύελλα. Μερικές φορές ίσως να μπεις στον πειρασμό να σκεφτείς ότι θα βουλιάξεις.

Αν Μου ζητήσεις να γαληνέψω τη θύελλα, Εγώ θα το κάνω. Ή θα σου δείξω πώς να την αντιμετωπίσεις και να την ξεπεράσεις εσύ. Θα το κάνω ακριβώς όπως έκανα πάντα, για όλους εκείνους που Με έχουν εμπιστευτεί.

1. βλ. Μάρκου 4:37-41